

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 804/2019

12.09.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Горана Нешића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Горана Нешића, адвоката Николе Думнића и адвоката Вељка Делибашића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 2/19 од 25.02.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2019 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Николе Думнића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 2/19 од 25.02.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2019 од 24.04.2019. године у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) и члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Вељка Делибашића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пироту К 2/19 од 25.02.2019. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2019 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пироту К 2/2019 од 25.02.2019. године, остављена је на снази правноснажна пресуда Окружног суда у Пироту К 45/2001 од 07.06.2002. године којом је окривљени Горан Нешић, оглашен кривим због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ и осуђен на казну затвора у трајању од осам година, а у изречену казну затвора се урачунава време које је окривљени провео у екстрадиционом притвору у Савезној Републици Бразил од 01.05.2011. године до

24.01.2018. године, време које је провео у Казнено-поправном заводу у Пожаревцу – Забели на издржавању казне затвора по правноснажној пресуди Окружног суда у Пироту К 45/2001 од 07.06.2002. године у периоду од 25.01.2018. године до 22.05.2018. године, време које је провео у притвору по правноснажним решењима Вишег суда у Пироту Кв 54/2018 од 07.05.2018. године, Кв 121/2018 од 16.07.2018. године и К 16/2018 од 29.08.2018. године, почев од 23.05.2018. године до 10.09.2018. године, време које је провео у Окружном затвору у Београду по правноснажној пресуди Окружног суда у Пироту К 45/2001 од 07.06.2002. године и по правноснажном решењу Вишег суда у Пироту К 16/2018 од 29.08.2018. године у периоду од 11.09.2018. године до 30.01.2019. године и време које је провео у притвору по правноснажном решењу Вишег суда у Пироту К 2/2019 од 11.01.2019. године у периоду од 31.01.2019. године па надаље.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 331/2019 од 24.04.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Горана Нешића, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног Горана Нешића, адвокат Никола Думнић, због повреде закона из члана 5. и члана 14. став 1. КЗ и члана 423. тачка 1) и члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да се обе побијане пресуде или само другостепена пресуда укине и предмет врати надлежном суду на поновно одлучивање;

-бранилац окривљеног, адвокат Вељко Делибашић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи или укине и предмет врати Вишем суду у Пироту на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио по примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је на основу члана 490. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те је након оцене навода у захтевима, нашао:

Бранилац окривљеног Горана Нешића, адвокат Никола Думнић у захтеву за заштиту законитости указује да је Виши јавни тужилац у Пироту на главном претресу одржаном дана 17.08.2018. године, прецизирао оптужницу у погледу чињеничног описа дела, због чега је суд од тог момента, приликом одлучивања о томе да ли описано дело представља кривично дело, морао бити везан искључиво за чињенични опис садржан у диспозитиву прецизиране оптужнице. У вези са тим, бранилац у захтеву наводи да је суд у складу са чланом 5. став 2. КЗ, био дужан да на тај чињенични опис дела примени закон који је најблажи за учиниоца. Како је према члану 14. важећег Кривичног законика, кривично дело дефинисано као дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је

противправно и које је скривљено, а да дело које је описано у прецизираној оптужници не садржи опис било каквог психичког односа окривљеног према радњама које му се стављају на терет, то дело описано у прецизираној оптужници по којој је суд био дужан да поступа и пресуди која је предмет понављеног поступка, не представља кривично дело према важећем Кривичном закону као материјалноправном пропису који је најблажи за окривљеног. Имајући у виду изнето, бранилац у захтеву истиче да је имајући у виду наведено у поновљеном поступку требало пресуду Окружног суда у Пироту К 45/01 ставити ван снаге и окривљеног ослободити од оптужбе на основу члана 487. став 3. тачка 1) у вези са чланом 423. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Николе Думнића, којима се указује на повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета произлази да је Виши јавни тужилац у Пироту на главном претресу одржаном дана 17.08.2018. године само прецизирао оптужницу тако што је отклонио техничку грешку у писању регистарске ознаке возила (уместо ознаке „Ц“ треба да стоји „С“, а уместо ознаке „БХ“ треба да стоји „ВН“), што се не сматра изменом оптужнице, тако да је, насупротив наводима захтева, предмет поновљеног поступка била раније донета правноснажна пресуда, а не прецизирана оптужница.

Како је у време доношења правноснажне пресуде Окружног суда у Пироту К 45/2001 од 07.06.2002. године био на снази члан 8. КЗ СРЈ („Сл. лист СФРЈ“, бр.44/86...38/90 и „Сл. лист СРЈ“, бр.35/92...24/94), којим је био одређен општи појам кривичног дела и којим кривица није била прописана као обавезно обележје кривичног дела, то ни чињенични опис дат у правноснажној пресуди која је предмет понављања поступка није морао да садржи опис кривице у смислу члана 14. сада важећег КЗ.

Следствено изнетом неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да дело описано у пресуди које је предмет понављања поступка није кривично дело, јер не садржи опис кривице. Самим тим, по оцени овога суда, а насупротив наводима захтева, у поновљеном поступку није било места за примену блажег закона – Кривичног законика, јер је исти ступио на снагу након доношења раније правноснажне пресуде Окружног суда у Пироту К 45/01 од 07.06.2002. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је оценио као неосноване наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињене повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву указује да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима на којима се пресуда не може заснивати и то: на исказима сведока АА, датим у предмету Окружног суда у Пироту К 45/2001 – на записнику у истрази Ки 44/2001 од 17.12.2001. године и на записнику о главном претресу К 45/2001 од

07.06.2002. године као и на записнику АА који је дао у својству окривљеног на записнику Ки 41/2001 од 01.11.2001. године у предмету Окружног суда у Пироту К 9/2002.

Према одредби члана 604. став 1. ЗКП („Сл. гласник РС“, бр.72 од 28.09.2011. године), законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењиваће се по одредбама Законика о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“, бр.70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, бр.58/04...85/05-др. закон, 115/05...20/09-др. закон, 72/09 и 76/10).

Из записника о саслушању сведока Окружног суда у Пироту Ки 44/01 од 17.12.2001. године произлази да је АА саслушан у својству сведока у складу са одредбама тада важећег Законика о кривичном поступку („Сл. лист СФРЈ“, бр.4/77...3/90 и „Сл. лист СРЈ“, бр.27/92 и 24/94). Врховни касациони суд налази да стоји навод браниоца окривљеног да саслушању овог сведока није присуствовао бранилац окривљеног Горана Нешића. Међутим, како је одредбом члана 71. став 1. тада важећег ЗКП, било прописано да је окривљени морао имати браниоца већ приликом испитивања, ако је нем, глув или неспособан да се сам успешно брани и ако се поступак води за кривично дело за које се може изрећи смртна казна, а да је против окривљеног Горана Нешића, кривични поступак вођен због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 1. КЗ СРЈ („Сл. лист СРЈ“, бр.44/76...38/90 и „Сл. лист СРЈ“, бр.35/92...37/93 и 24/94), за које је била прописана казна затвора у трајању од једне до десет година, то није било обавезно присуство браниоца приликом првог испитивања окривљеног.

Поред тога, према одредби члана 71. став 3. тада важећег ЗКП („Сл. лист СРЈ“, бр.70/2001), окривљени коме се суди у одсуству је морао имати браниоца чим се донесе решење о суђењу у одсуству. Из списка предмета произлази да је решењем Окружног суда у Пироту Кв 25/02 од 12.04.2002. године, одлучено да се окривљеном суди у одсуству, након чега је окривљени морао имати браниоца.

Имајући у виду изнето, те да је у току истраге АА саслушан у својству сведока дана 17.12.2001. године када окривљени Горан Нешић по било ком основу није морао имати браниоца, то бранилац окривљеног Горана Нешића није ни могао да присуствује саслушању наведеног сведока. Поред тога, одредбом члана 168. став 4. тада важећег ЗКП било је прописано да саслушању сведока, поред осталих, бранилац може, а не мора присуствовати.

Надаље, АА је на записнику о главном претресу одржаном дана 07.06.2002. године испитан у својству сведока у складу са одредбама тада важећег ЗКП („Сл. лист СРЈ“, бр.70/2001) у присуству браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Јасмине Видановић, која није имала примедбе на његов исказ.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да искази АА саслушаног у својству сведока на записнику у истрази Ки 44/2001 од 17.12.2001. године и на записнику о главном претресу К 45/2001 од 17.06.2002. године, насупрот наводима захтева, нису у супротности са одредбама тада важећег Законика о кривичном поступку, тако да исти не представљају незаконите доказе који нису могли бити коришћени у кривичном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног Горана Нешића, истиче и то да је исказ АА који је дао у својству окривљеног на записнику у истрази Ки 41/2001 од 01.11.2001. године незаконит доказ на коме се пресуда није могла заснивати.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева, у захтеву за заштиту законитости мора се навести разлог за подношење захтева прописан одредбом члана 485. став 1. ЗКП.

Како бранилац окривљеног у захтеву не даје разлоге због чега сматра да је наведени исказ АА дат у својству окривљеног незаконит доказ, а да Врховни касациони суд приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП), дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости у смислу члана 489. став 1. ЗКП, што значи да у ситуацији када истакнута повреда закона није конкретизована суд није овлашћен да по службеној дужности тумачи у чему се иста састоји, то је оцењено да захтев браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Николе Думнића у овом делу нема прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Горана Нешића, адвоката Вељка Делибашића, Врховни касациони суд је нашао да је исти неблаговремен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због таксативно наведених повреда тог законика учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редован правни лек. Овај рок важи за браниоца окривљеног с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5) ЗКП, којом су права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени.

С обзиром на то да из списка предмета произлази да је окривљеном Горану Нешићу другостепена одлука достављена 12.07.2019. године преко огласне табле Вишег суда у Пироту, а да је његов бранилац, адвокат Вељко Делибашић, захтев за заштиту законитости против наведених пресуда поднео дана 13.08.2019. године, дакле по протеклу законом прописаног рока из члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд исти оценио неблаговременим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у ставу I, а на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП, као у ставу II изреке ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић